

[Bernhard Baunsgaard]

så kan vi konstatere, at forslaget er en fejltagelse, og så retter vi det i udvalget.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg bærer over med hr. Bernhard Baunsgaard, når hr. Bernhard Baunsgaard ikke kan forstå noget så enkelt og elementært, at de modstridende interesser er nøjagtig de samme, når det er skattemyndighederne og skatteyderne, som i de andre tilfælde, for det drejer sig om to parter, hvor den ene part skal have penge og den anden part skal af med penge. Der er modstridende interesser i begge tilfælde, de er fuldstændig ens. Når hr. Bernhard Baunsgaard ikke kan forstå noget så elementært og så let, så kan jeg godt forstå, at hr. Bernhard Baunsgaard tumler forvildet rundt i det, men det bærer jeg over med.

Anders Poulsen (V):

Jeg skal ikke gå ind i diskussionen om fjendskab eller ikke fjendskab. Det, der kalder mig herop, er nogle bemærkninger, der er faldet vedrørende en godtgørelsesordning. Nu har jeg haft lejlighed til at drøfte de retssikkerhedsproblemer, der knytter sig til fradragsretten, endda nogle gange her i folketinget, og jeg tror egentlig, at hver eneste gang vi har diskuteret her, har tanken om en godtgørelsesordning været fremsat. Det lyder jo principielt rigtigt og smukt, at hvis en borger kommer i klemme i vore forvaltningssystemer, skal han friholdes, men jeg er nødt til at sige, at det er temmelig oplagt, at det bliver en syltekrukke; det kan ikke lade sig gøre at få dette sat på plads i det praktiske liv. Første gang jeg stødte på det forslag her i folketinget, var i 1979, ultimo 1979, og der er ikke sket noget siden da. Da blev det også fremført fra socialdemokratisk side.

Spørgsmålet om en cirkulæreløsning eller en lovgivning på området har også været berørt. Jeg vil gerne først benytte lejligheden til at takke skatteministeren for hans, synes jeg, glimrende indlæg til forsvar for retssikkerheden. Der blev trukket mange, mange rigtige ting frem, som blev udtrykt på en ganske glimrende måde. Det vil jeg gerne sige tak for. Jeg forstod på ministerens første indlæg, at vi var ganske enige om, at retstilstanden inden 1970, altså den gamle fra-

dragsret, var der ikke tvivl om, den var rigtig. Folketingets tidligere ombudsmand er i øvrigt også enig med os og har givet udtryk for den samme holdning. Men så kommer vi til noget, jeg har lidt vanskeligt ved at forstå. Når vi så i juni 1982 får en østre landsrets dom, der siger, at østre landsret også er enig med os – i hvert fald for et stykkes vedkommende – med hensyn til den fradragsret, der var gældende tidligere, hvorfor skulle der så egentlig opstå usikkerhed? Kan vi ikke blot klare dette på den efter min mening rigtige måde, nemlig ved udstedelse af et cirkulære hvilende på fradragsretten, på retstilstanden, som den var gældende, inden man fjernede fradrag for personlige skatter? Vi har fået klarlagt, at østre landsret er enig med os et godt stykke af vejen. Der er næppe tvivl om, at man var enig med os den resterende del, både med os og med folketingets tidligere ombudsmand.

Denne diskussion skal jeg i øvrigt ikke gå mere ind i. Jeg har i mit første indlæg meddelt, at vi fra venstres side naturligvis støtter det fremsatte lovforslag.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg har to bemærkninger i den almindelige anden runde. Den ene er en tak til hr. Wilhjelm, fordi hr. Wilhjelm anbefalede en del af vores skattepolitik. Hr. Wilhjelm sagde nemlig, at den progressive skatteskala var asocial i denne sammenhæng, og dermed erklærede hr. Wilhjelm sit fjendskab til den progressive skatteskala. Jeg forstod hr. Wilhjelm således, at han mente, det var mere retfærdigt, hvis skatteprocenten var ens for alle skatteydere. Jeg vil gerne takke for den opslutning. Heri er vi helt enige.

Ministeren bliver ved med at anbefale, at dette måske også skal gælde på andre områder, f. eks. de sociale områder. Ministeren har mig bekendt ikke haft den ære at sidde som medlem af folketingets socialudvalg, men jeg kan oplyse, at hvis man skal have penge fra staten som socialhjælp, så foregår det altså ved, at man opsøger socialforvaltningen og bliver henvist til en behandler, som på enhver måde sidder og gennemgår paragraffer og muligheder sammen med den, der søger. Det er altså en helt anden procedure og en helt anden arbejdsgang, et helt andet system, end når man har med skatte-